

נחלרי נצח

יו"ר ע"י מוסדות ברסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון חסי' 843
פרשת בא

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
18:19	17:40	16:25	יחזלים
18:16	17:42	16:41	תל-אביב
18:16	17:40	16:32	חיפה
18:17	17:43	16:43	באר שבע

דבר ראש הישיבה

הקב"ה ליווה את משה לפרעה • המכות במצרים באו להכניע את האפיקרסות של שבירת הכלים והחלל החיצון • האפיקרסות של החלל החיצון מתוקנת רק על ידי הניגון של הצדיק • השירה בשולחן שבת מחזקת את האמונה

מטרתם הייתה להכניע את הקליפות של האפיקרסות מצד שבירת הכלים, ושלושת המכות שהוזכרו בפרשת בא, מטרתם הייתה להכניע את האפיקרסות שמגיעה מהחלל הפנוי.

החלל הפנוי

רבינו מסביר שבמקום של החלל הפנוי אין לכל אדם השגה, ורק הצדיק יכול להשיג שם את המדרגות העליונות, ולכן גם הכניעת הקליפות ששם מאד קשה. כי ככל שהמקום יותר גבוה כך הקליפות שנאחזות שם גבוהות יותר. ובשביל להכניע את אותם קליפות צריך את הכוח של הצדיק.

וכתב רבינו עוד שם בהמשך התורה שעל ידי הניגון של הצדיק הוא מכניע את אותם קליפות שבאות מהחלל הפנוי וז"ל: וְעַל יְדֵי הַנְּגוּן שֶׁל הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְשֻׁה, הוּא מַעֲלָה אֶת הַנְּשֻׁמוֹת מִן הָאֶפִיקוֹרְסִית הַזֹּאת שֶׁל הַחֲלָל הַפְּנוּי שֶׁנִּפְלוּ לְשָׁם כִּי דַע, שֶׁכָּל חֻקְמָה וְחֻקְמָה שֶׁבְּעוֹלָם, יֵשׁ לָהּ זְמַר וְנִגּוֹן מִיָּחָד שֶׁזֶה הַזְמַר מִיָּחָד לְחֻקְמָה זוֹ, וּמִזֶּה הַזְמַר נִמְשַׁכֵּת הַחֻקְמָה הַזֹּאת (תְּהִלִּים מ"ז): "זְמַר מִטְּכִיל", שֶׁכָּל שֶׁכָּל וְחֻקְמָה יֵשׁ לוֹ זְמַר וְנִגּוֹן:

ואחרי שהצדיק מכניע את הקליפה של החלל הפנוי הוא מעלה את הנשמות הנפולות ששם.

שירת האמונה

זוהי הסיבה שאחרי שעם ישראל יוצאים ממצרים ומכניעים את הקליפה של החלל הפנוי הם אומרים שירה על הים, כי השירים והניגונים הם הכוח שעל ידו הצדיק מתקן את הכפירה שבחלל הפנוי, וכאשר עם ישראל רואים את יד ה' הם יוצאים מכל הקליפות של החלל הפנוי על ידי השירה.

יש אנשים שרק הניגון יכול לעלות אותם. מסופר על אדם מפורסם מאוד שהיה רחוק מתורה ומצוות, עד שהוא עבר בשבת בתל אביב ליד בית מדרש של חסידות מסוימת, ושמע אותם שרים ומנגנים, וליבו נלהב לדבר, ומאותו הזמן הוא היה מגיע לשם כל שבת, ועל ידי זה זכה לעשות תשובה.

הניגון יכול לסתום את כל הקושיות שיש לאדם, ניגון בקדושה מוציא את האדם מכל האפיקרסות שיש בו. גם אחנו צריכים להשתדל בשבת לשיר הרבה את שירי האבות כי השירים הללו נוטעים את האמונה בלבנו ובלב ילדינו, ומכוח השירים האלו אפשר לגדול באמונה שלמה בבורא יתברך. שבת שלום!

הפרשה מתחילה בציווי של הקב"ה למשה ללכת אל פרעה ולהתרות בו שהוא הולך להביא את מכת ארבה. "ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה וכו'".

הזוהר הקדוש מסביר, שהתורה כתבה בלשון זה 'בא פרעה' ולא רק אל פרעה וכיוצא בזה, משום שמצרים היא מקום הקליפות, ופרעה שהוא מלך עליהם הוא שורש הקליפות, ולשלוח את משה למקום הקליפות לבדו זה יכול להיות מאד מסוכן, כי הוא יכול להינזק מהקליפות של מצרים, ולכן הוצרך הקב"ה ללכת יחד אתו לפרעה. וזה הביאור בפסוק: "בא אל פרעה". כלומר, בא יחד אתי אל פרעה, הקב"ה ליווה את משה והלך יחד אתו אל פרעה כדי לשמור עליו מהקליפות.

אפיקורסות - כפירה

בתורה ס"ד מסביר רבינו ישנם שני סוגי אפיקורסות - כפירות, אחד של החלל הפנוי, והשני של שבירת הכלים. וז"ל: וְעַל יְדֵי שֶׁיֵּשׁ שְׁנֵי מִיְנֵי אֶפִיקוֹרְסִית יֵשׁ אֶפִיקוֹרְסִית, שֶׁבָּא מִחֻקְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְעַל יְדֵי נֶאֱמַר (אֲבוֹת פָּרָק ב): וְעַל מַה שֶׁתְּשִׁיב לְאֶפִיקוֹרוֹס' כִּי הָאֶפִיקוֹרְסִית הַזֹּאת יֵשׁ עֲלֶיהָ תְּשׁוּבָה, כִּי זֹאת הָאֶפִיקוֹרְסִית בָּא מִחֻקְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, שֶׁהֵם בָּאִים מִמוֹתְרוֹת, מִבְּחִינּוֹת שֶׁבִּירַת כְּלִים כִּי מִחֻמַּת רַבִּי הָאוֹר נִשְׁתַּבְּרוּ הַכְּלִים, וּמִשָּׁם נִתְּהוּ הַקְּלִפוֹת...עַל-כֵּן יוֹכֵל לִמְצֵא שָׁם אֲלֻקוֹת וְשִׁכְלֵי, לְיִשׁוּב הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁל הָאֶפִיקוֹרְסִית הַזֹּאת הֵבֵא מִחֻקְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, שֶׁהֵם בָּאִים מִמוֹתְרוֹת מִשְׁבִּירַת כְּלִים, כִּי יֵשׁ שָׁם חִיּוֹת אֲלֻקוֹת... אֲבָל יֵשׁ עוֹד מִין אֶפִיקוֹרְסִית, וְהֵם הַחֻקְמוֹת שֶׁאֵינָם חֻקְמוֹת אֲלָא מִחֻמַּת שֶׁהֵם עִמְקִים וְאֵינָם מְשִׁיגִים אוֹתָם...עַל-דֵּי-זֶה נִדְמִים לְחֻקְמוֹת וְקִשְׁיּוֹת וּבְאִמַּת אֵי אֶפְשֵׁר לְיִשׁוּב אֲלוֹ הַקְּשִׁיּוֹת, כִּי אֲלוֹ הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁל אֶפִיקוֹרְסִית הַזֹּאת, בָּאִים מִחֲלָל הַפְּנוּי, אֲשֶׁר שָׁם בְּתוֹךְ הַחֲלָל הַפְּנוּי אֵין שָׁם אֲלֻקוֹת כְּבִיכּוֹל וְעַל כֵּן אֲלוֹ הַקְּשִׁיּוֹת הַבָּאִים מִשָּׁם, מִבְּחִינַת חֲלָל הַפְּנוּי, אֵי אֶפְשֵׁר בְּשׁוּם אֶפֶן לִמְצֵא לָהֶם תְּשׁוּבָה, הֵינּוּ לִמְצֵא שָׁם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ... "עכ"ל.

במצרים היו את שני סוגי האפיקורסות, גם את האפיקורסות של שבירת הכלים וגם את האפיקורסות של החלל הפנוי. וכנגד זה נתן להם הקב"ה את עשר המכות, כדי להכניע את שני סוגי האפיקורסות.

הסיפור על עשרת המכות מחולק לשתי פרשיות, שבע מכות בפרש וזאת ועוד שלש מכות בפרשת בא. שבע המכות הראשונות שהוזכרו בפרשת וארא

גם אני קורא

שמע ישראל

פעמיים ביום < 8 בבוקר < 8 בערב

814

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אמר ליה הקדוש ברוך הוא לישראל אפילו לא מימיהם אלא קריאת שמע שדרית וערביה אי אתם נמסרו בידם (סנהדרין)

עשה ה' לי....

ההשפעות מסביב. ואם כן, עלינו ללמוד מהפרשה את דרך החינוך, את אותו חינוך שהקב"ה בעצמו מלמד אותנו כיצד לחנך את ילדינו.

...

התורה מצווה אותנו "והיה כי ישאלך בנך לאמר...". כאן מונח דרך החינוך.

אנו כהורים מוטל עלינו בכל שנה לספר לילדינו על יציאת מצרים באופן כזה שאנו משתפים את הסיפור עם הילדים. כלומר, הסיפור צריך לבוא על ידי ילדינו, על ידי שהם שואלים ואנו עונים להם, עד שעל ידי כן הם ירגישו, "בעבור זה עשה לי ה' בצאתי מארץ מצרים".

הסיפור של יציאת מצרים צריך להיות סיפור אמיתי וחי ולא סתם סיפור מרגש, סיפור שמחבר את הילדים לאותה מורשת עתיקה של יציאת מצרים מתוך אהבה וחיבור.

כל אדם מחפש זהות ובמיוחד ילדים מחשפים את הזהות שלהם, אם אנו נותנים להם לשאול את השאלות ואנו משיבים ועונים הדבר יוצר להם חיבור לסיפור יציאת מצרים, כשנמחיש להם את עומק השיעבוד ואת המרירות על ידי הלחם והמרור, ולאחר מכן נחدد להם את הנס ואת היציאה ממצרים מעבדות לחירות, ויכלו ילדינו להרגיש כאילו הם בעצמם יצאו ממצרים.

זוהי המתנה הגדולה ביותר שאנו יכולים לתת לילדינו, לא כסף ולא זהב אלא חיבור אמיתי למורשת אבות על ידי סיפור יציאת מצרים, חיבור שיוצר

זהות אל האומה. סיפור כזה שייחן לילד את ההרגשה כאילו הוא בעצמו עבר את הכל במצרים, וזה ייתן לו את הזהות ואת הכוח לדבוק בקיום התורה והמצוות.

...

הרבי מקוצאק היה רגיל להעיד על עצמו: "הגעתי לאן שהגעתי בזכות זקן אחד שהיה בעירנתנו, הוא ישב על ספסל נמוך וסיפר סיפורים, כולם לא הקשיבו ואני הקשבתי!".

זהו עומק דברי רבותינו שאמרו "כל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח". כי ריבוי הסיפור מביא את הילד לחיבור אמיתי למה שקרה, רק על ידי כן אפשר להחדיר בו את האמונה.

וגם אנו כהורים רק נרוויח מההשקעה הזאת, וכמו המימרה הידועה: "וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח" - הרי נעשה הוא עצמו משובח, משתבח, מתעלה ומתקדש בזכות הסיפור.

נמצאים אנו כעת בשבוע של הסיפור הגדול על יציאת מצרים, וידוע בשם הקאצער ז"ע: שהאדם צריך לייגע את עצמו בפרשת יציאת מצרים, כמו שהוא מתייגע בסוגיות החמורות שבש"ס בלימוד הגמרא עם רש"י ותוספות.

כתוב בפרשה בפרק יג "זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים". הקשה החידושי הר"ם, דלכאורה צריך להבין, איך שייך לצוות את האדם שלא ישכח, הרי אם הוא שכח כבר שכח ואינו זוכר, ומה שייך ציווי על זכירת יציאת מצרים.

ומתוך החידושי הר"ם תירוץ נפלא על פי דברי התרגום שמתרגם בכל מקום את המילה "זכור" - הוי זכיר.

ולכאורה צריך להבין, מדוע כתב התרגום 'הוי זכיר' ולא כתב סתם 'זכור- זכיר'? אלא מסביר החידושי הר"ם, שכאן רמז התרגום את התשובה לשאלה, 'זכור' - הוי זכיר. כלומר, התורה לא מצווה עליו שזתכור, אלא היא מצווה עליו לעשות פעולות שייגרמו לו לזכור ולא לשכוח, עיקר ציווי התורה הוא להשקיע ולעמול על מנת לזכור ולא על עצם הזכרון.

...

דבר זה של ציווי יציאת מצרים, הינו דבר מופלא ותמוה. מדוע משה רבינו כעת מדבר עם עם-ישראל על זכירת יציאת מצרים, הרי משה רבינו ידע באופן ברור את כל מה שעם ישראל עבר במצרים במאתים

ועשר שנים האחרונות, איך הם היו בגלות ועברו ייסורים גדולים. ולכאורה מתאים היה יותר שמשוה רבינו ידבר איתם על השחרור הקרב ובא, או על המסע במדבר שהם עתידים לעשות בזמן הקרוב, ובמקום זאת משה רבינו עומד ומדבר אתם על זכירת יציאת מצרים? מדוע לא יכלו להמתין קצת עד שיצאו ואז לדבר איתם על המצווה של זכירת יציאת מצרים? הדבר אומר דרשני.

המעין היטב בתוכן הדברים שמשוה רבינו מדבר עם עם ישראל, ישים לב ויראה, שמשוה רבינו מדבר על החינוך של עם ישראל-דור העתיד, על חשיבות החינוך כיצד לחנך את הילדים, על "ההגדת לבנך ביום ההוא", כיצד להעביר את המסר לילדינו. משה רבינו מדבר על חובת ההורים לילדיהם כיצד לחנך אותם.

יסודות החינוך כל כך חשובים עד כדי כך שמייד טרם יציאת עם ישראל ממצרים נצטווה משה ללמד את עם ישראל כיצד לחנך את ילדיהם על מנת לשמור אותם מכל

"וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח" - הרי נעשה הוא עצמו משובח, משתבח, מתעלה ומתקדש בזכות הסיפור

הכיעה! גליון סבת חשפ"ד

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

de zout de hana וסיפוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר

ספ"י תורת רבניו הקדשו רבי נחמן, לילדים ולכל בני החפשה.

מוקד מנויים:

02-623-1218

ניתן להירשם בכל עמדות 'נדרים פלוס' ניצוצות • טופס הרשמה

מצה - מוחין דגדלות

וכן מסביר ר' נתן, כל הארצות הם בחינת מוחין דקטנות, כלומר השפעה באופן מצומצם, ארץ ישראל היא בחינת מוחין דגדלות, השפעה גדולה. הקב"ה משפיע על כל העולם כולו שפע ומכוח זה כל העולם מתפרנס וניזון, בכל הארצות השפע הוא באופן של קטנות - בצמצום גדול מאד, לעומת זאת ארץ ישראל שהיא בבחינת מוחין דגדלות, שם השפע מגיע בכמות גדולה - מסות, ארץ ישראל היא ארץ "שעיני ה' אלוקיך בה". כלומר, ה' משפיע עליה כל הזמן שפע גדול ביותר.

כשעם ישראל יוצא ממצרים והולך לארץ ישראל, המטרה של היציאה היא לעזוב את המוחין דקטנות, את השפע המצומצם, ולהגיע לארץ ישראל שם יש שפע גדול.

וכאן מגיעה הנקודה של הכבוד. כל הבריאה כולה מתפרנסת וניזונת על ידי הקב"ה, הצורה בה הקב"ה זן

מנם מבחינת הזמן אנו רחוקים כמה חודשים מחג הפסח, אבל כשאנו קוראים בפרשה על איסור בל יראה - ובל ימצא ועל חובת אכילת המצה, מיד צץ ועולה לכל אחד בראש הימים העמוסים של טרום הפסח....

אלו ימים שרצים ומתרוצצים מצד לצד, פעם זה בקניות של המוצרים המיוחדים לפסח, ופעם אחרת רצים להגדיל את הכלים. לפעמים יום שלם לא יוצאים מהבית כשמסביב עולים ניווחות הריח החונק של האקנומיקה. למרבה הצער ערב פסח הוא זמן עמוס למדי, כך שהרבה פעמים לא נותר כמעט זמן ללמוד על ענייני הפסח. על כן עצה טובה קמ"ל, ללמוד עכשיו בפרשיות הללו על הימים הגדולים של חג הפסח, וכך כשנבוא לליל הסדר מתוך כל העומס, נוכל בקלות להיזכר בכל מה שאגרנו במוחנו תקופה קודם לכן, כך נקבל את החג מתוך חרות אמיתית.

למען הביא אותנו

ועל כן כשיצאו ממצרים זכו לבחינת מצה, שהוא בחינת שפע נעם העליון. כי מצה הוא מחין גדולים מאד כמוכא, הינו בחינת נעם העליון שהוא בחינת מחין של ארץ ישראל..... שזוהו עקר יציאת מצרים לצאת ממחין של חוץ לארץ לבא למחין של ארץ ישראל, כמו שכתוב, ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו אל הארץ אשר נשבע לאבותינו:

את הבריאה היא על ידי הכבוד, כשהקב"ה רוצה לפרנס את כל העולם הוא מגלה את כבודו, ומכוח זה מושפע שפע על כולם.

כשה' מוציא את עם ישראל ממצרים הוא מגלה את כבודו, ועל ידי זה זוכים עם ישראל לשפע גדול - מוחין דגדלות, ומכוח כך נכנסים הם לארץ ישראל ששם יש תמיד שפע גדול - מוחין דגדלות.

זהו בעומק גם העניין של החמץ והמצה, החמץ הוא מוחין דקטנות והמצה היא מוחין דגדלות, בחג הפסח אנו מוציאים את כל החמץ מהבית ואוכלים רק מצה, כדי לזכות לשפע של המוחין דגדלות.

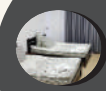
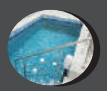

(ליקוטי הלכות כבוד אב ואם הלכה ב'ו-ח)

בשבוע שעבר עסקנו בענין הכבוד, ר' נתן הסביר לנו שהמצרים נלחמו בכבוד של הקב"ה, וגם מה שהם לקו הכל היה בכדי לגלות את כבודו יתברך. השבוע נרחיב את הנקודה הלאה.

עם ישראל יצאו ממצרים על מנת להגיע לארץ ישראל, וכמו שכתוב: "ואותנו הוציא משם, למען הביא אותנו אל הארץ אשר נשבע לאבותינו".

ר' נתן בליקוטי הלכות מלמד אותנו, מהי הנקודה שבה מתייחדת ארץ ישראל יותר משאר הארצות, עד כדי כך שהמטרה של יציאת מצרים לא הייתה היציאה מהשעבוד לגלות, אלא מטרת היציאה ממצרים היה לבוא לארץ ישראל.

הכי קרוב - הכי מפנק
הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!
050-4141-497
avraham201@gmail.com

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באופן

מעצר בית

רמ"ז שנה לפטירתו של המקובל האלוקי הרש"ר שלולם שרעבי זיע"א • י' שבט תקל"ז - תשפ"ד

מס גבוה במיוחד, עבור לוויית המת למקום מנוחתו האחרונה.

...

ויהי היום וחנה-פרטה נפטרה לבית עולמה. חנה-פרטה הייתה אשה כמעט גלמודה, בעלה נפטר לפני שנים ובנה יחידה לא היה צלול לגמרי בדעתו, היא חייה בבית טגן שגם הוא לא היה שלה - הוא ניתן לה בתמורה לסכום זעום שאותה הייתה משלמת בעזרת אנשים טובים שחסו וריחמו עליה. וקעת כשהיא נפטרה, לא היה מי שישלם עבורה את מס-הקבורה.

בתחילה ניסו אנשי החברא קדישא למצוא מי שיתרום את המס, אבל תוך זמן קצר הם הבינו כי להשיג

סכום גבוה כל כך יהיה ממש מורכב ומסובך, וביתניים מה יהיה על כבודה של הנפטרת, וכי ילינו את המת בירושלים עיר הקודש!!!

כשראו אנשי החברא קדישא שאין הפתרון בהישג ידם, עלו ובאו לביתו של המקובל הגדול הרש"ר - ר' שלולם שרעבי ושטחו בפניו את הבעיה.

הרש"ר חשב מעט ולבסוף אמר: "אין שום בעיה לכולשלום, תעשו את הלוויה ולא יאונה לכם כל רע". אנשי החברא קדישא

שחששו לעורם היססו, ומשראה הרש"ר זאת על פניהם הודיע ואמר: "אל תדאגו אני בעצמי אבוא אל הלוויה".

...

הלוויה החלה כשמספר מצומצם של אנשים מעיזים להשתתף בה, אך מבעד לחלונות ליוו אותה רבים, כולם הביטו והסתכלו בחשש לעבר ביתו של המושל.

ויהי כאשר הגיעה המיטה אל מתחת לביתו של המושל, הוציא המושל את ראשו מבעד לחורי סורגי-החלון והביט במלומים כבעס רב, הוא החל צועק עליהם: "עיצרו! עיצרו! לא שילמתם את המס, אין לכם את הזכות להמשיך..."

הרש"ר כמו לא התייחס לצעקותיו ומבטיו, והאיץ באנשי החברא קדישא להמשיך בלוויה כרגיל, תוך כדי התחזקות באמונה וביטחון כי לא יאונה להם כל רע בזכות המצווה. והוא עצמו המשיך כל העת ללוות את המיטה.

משראה המושל כי לא מתייחסים אל דבריו, החליט לרדת בעצמו לתפוס את המלומים. אך אז בהחזירו את ראש מבעד לחורי הסורג, לפתע התקרבו הברזלים זה לזה ולכדו את ראשו בתוככי סורגי החלון, הוא החל צועק בקול חזק הצילוו!!! הצילוו!!!

רק כעבור זמן רב, הבין המושל שכל זה הרע לו עבור הצקותיו ליהודים, ורק כאשר הוא הודיע בקול כי החל מהיום הוא מוותר על מס-קבורה, חזרו לפתע הברזלים למקומם וראשו השתחרר מבין הסורגים.

ה שמועה עברו מפה לאוזן והעיר ירושלים געשה ורעשה... כולם המתינו בחיל וברעדה ללוויה של חנה-פרטה, הזקנה העניה-גלמודה אשר כמעט לא היה לה מחר וקרוב. המתינו ללוויה, אבל יחד עם זאת בד-בבד גם פחדו וחששו, מי יודע איזה אסון יכול לבוא על תושבי העיר כולה ובפרט על המלומים.

מנגד, היו גם רבים שלא חששו כלל וכלל, אם ר' שלולם שרעבי הוא זה שאמר לקיים את הלוויה, וודאי חזקה שלא יאונה לאיש כל רע, הוא בקדושתו הגדולה וודאי יפעל מה שיפעל על מנת לשמור על יהודי העיר.

...

התקופה לפני כמאתיים חמישים שנה, באותה העת בירושלים היה מושל רע ואכזר אשר היה נראה כי עיקר חשקו ורצונו להרע ליהודים, הוא לא היה יכול ללכת לישון רגוע על מיטתו לפני שישמע על עוד יהודי שסובל, או לפני שיעצור למחבוס עוד יהודי מסכן על לא עוול בכפו. כך בכל עת גזירה חדשה הייתה נופלת על ראשם של יהודי ירושלים, גזירות אלו גרמו ליהודים סבל וצער רב.

תקופה קצרה קודם לזמן בו מתרחש סיפורינו,

יצא המושל בגזירה חדשה. אם עד אותה העת היו בטוחים היהודים כי רק מהחיים דורש המושל מיסים שונים ומשונים, קעת התברר כי גם על המתים ניתנה הגזירה; הגזירה החדשה קבעה, כי על מנת לקבור את המת בקברו צריכים יורשיו או מכריו לשלם סכום גבוה מאד למושל, מס-קבורה.

הגזירה הייתה קשה מנשא משום שהסכום היה גבוה מאד. לפעמים, אפילו אם היו מוכרים את כל נכסי הנפטר לא היה בהם בכדי להגיע לסכום המס הגבוה, וכך נאלצו בני המשפחה הקרובים להוזיל עוד כסף מכיסם על מנת שיוכלו לקבור את המת בכבוד הראוי לו.

מס הקבורה היה כל כך גבוה, עד שהיו השנונים שבירושלים ורגילים לומר ספק בלצון ספק בצער: "כדאי לחשוב טוב טוב לפני שנפטרים..." או בנוסח אחר: "יותר יקר למות מאשר לחיות".

בתחילה חשבו היהודים שיוכלו להעלים לפחות חלק מהנפטרים ולקוברם בשקט בלי ידיעת המושל, אבל תוך זמן קצר הם התבדו, המושל שהיה גר בסמוך לחר הזיתים - כשחלון ביתו משקיף ישר אל מקום הקברים - בכל עת שבאה השמועה לאוזנו כי יהודי נוסף נפטר, הוא היה עומד ומביט, ממתין ללוויה שתעבור במקום, והיה, אם לא שילמו היהודים את מס-הקבורה, היה שולח את שוטריו להכות במלומים עד זוב דם ולעוצרם.

כך בלית ברירה, נאלצו היהודים באופן קבוע לשלם

איש פלא! קברו של המקובל האלוקי ר' שלולם שרעבי

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומר איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי נטא' הממוקמת בלב האיזורים החרדים בירושלים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיים מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

מר אחד מהאדמורי"ם בדרך צחות בביאור הכתוב "כי אני הכבדתי את ליבו": כי אני - אם האדם מרגיש שהוא אני - שיש חשיבות וממשות לאני שבו, אזי "הכבדתי את ליבו" - הוא במדרגה של כבודות הלב והוא רחוק מאד מקיום המצוות.

ומעין זה התבטא אחד מגדולי החסידות: כשאני מוכרח לאכול לצורך קיום גופי - בזמן שאני 'מתעסק באני', אזי הכבדתי את ליבו - זה יוצר לי כבודות הלב.....

...

על הפסוק "בנעריו ובזקניו נלך כי חג ה' לנו", נאמרו שתי יסודות מוסריים נפלאים מפי גדולי ישראל.

א. "כי בנעריו ובזקניו נלך" - מי שבימי נעוריו זוכר את ימי זקנותו הבאים וממשימים, זוכר הוא כי עתיד לשוב אל העפר, אזי זוכה הוא לעתיד לבוא "כי חג ה' לנו", זוכה הוא לחג ה' בזמן ביאת המשיח

ב. אם אנו בנעריו ואנו רוצים להצליח בחיים, לדעת כיצד ללכת ולהתקדם. אזי "בזקניו נלך", עלינו להתיעץ עם הזקנים שבדור ועל פיהם נעשה ונלך.

...

ידועה הקושיא, מדוע המכה אחרונה הייתה רק לבכורים, וכי הם חטאו יותר משאר המצרים? יש שביארו על דרך צחות: הן ידוע כי מכת בכורות שקולה הייתה כנגד כל המכות כולם, והרי בכור נוטל פי שניים.....

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

מוהרא"ש

רב משה קורץ שליט"א גדל כבחור ליטאי בארצות-הברית. בשנת תשל"ה למד בישיבת 'תורה ודעת' באמריקה, אך כבר בהגיעו לגיל בר-מצווה חיפש חזיון רוחני. "היו לי רצונות וכיסופים קדושים להתחזק בעבודת ה'.

"אמנם למדתי בישיבה ליטאית במהותה", מספר הרב

קורץ לניצוץ על ראשית דרכו, "אך היו שם גם בחורים חסידיים וביניהם גם גרעין קטן של בחורים שהתקרבו לחסידות ברסלב". "אחד הבחורים שלמדו איתי בישיבה היה ר' שלמה ברדוגו" - אביו של ר' אברהם ברדוגו שלימים נעשה למשמשו בקודש של הרב שיק. "ממנו רכשתי את הספרים 'משיבת נפש' והשתכחתי

הנפש' שהודפסו בשנת תשכ"ה. הספרים הללו חזקו אותי מאוד מאוד, הם היו הניצוץ הראשון שלי במהלך התקרבותי לברסלב".

כאשר מתחיל הרב קורץ להתקרב לחבריו הבחורים הברסלבים בישיבה, הם שחים לו אודות, אברך צעיר, מרמץ ומאוד כריזמטי הגר ברחוב 46 שמוטר שיעור קבוע בעבודת ה' מדי יום רביעי בבית הכנסת של ברסלב, ושמו ר' אליעזר שלמה שיק. הם הוסיפו וסיפרו לו שניתן גם

תעשה לך דרך בעבודת השם. מוהרא"ש

ללכת לביתו של אותו אברך, להיכנס ולשבת לשוחח איתו בעבודת השם.

"כמו יתר חבריי מהישיבה, הלכתי לביתו של הרב שיק לקבל חזיון. אז היינו רגילים לקרוא לו 'ר' אליעזר שלמה שיק'. הוא היה אברך ללא גבאים שחי בפשטות והיה אפשר להגיע אליו ולדבר עימו בעבודת השם.

"ר' אליעזר שלמה היה מדבר מרבנו, מדבר מרבי נתן, מדבר מאנ"ש היקרים. דיבורים מלהיבים על שקידה בלימוד התורה הקדושה, על תפילה בדבקות, על חזיון באמונת חכמים, על שמחה, התבודדות, שמירת הזמן, ועל הזכות הגדולה שזכינו להתקרב לצדיק יסוד עולם שבדור שלנו, שזוהי ההכנה הגדולה לביאת המשיח".

הרב קורץ זוכר היטב עד היום את השיחה הראשונה עם הרב שיק ואת ההדרכה הראשונה שקיבל ממנו באותה פגישה. "הוא למד איתי את התורה הידועה של רבנו 'אחד היה אברהם', והוסיף ואמר לי בנימה אישית: 'מוישה, אתה בחור צעיר, אל תסתכל על אף אחד תלמד ותתפלל ותעשה לך דרך בעבודת ה', תתחזק ביחד עם החברים הטובים בישיבה".

(מגזין 'ניצוץ' טבת תשפ"ג)

פתגם השבוע

הורים צריכים להתעניין בעקרונות החינוך

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נחרם השבוע

להצלחת משפחת שילר
להצלחת משפחת שרון
להצלחת משפחת אוקן

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

לב יוקד בעבודת ה'

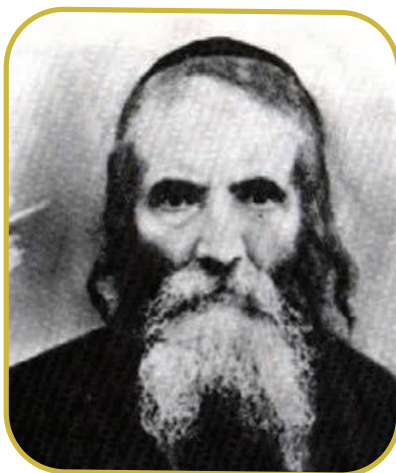
ימי ראש השנה קרבים ובאים, החסידים בברדיטשוב אחוזי להב-געגועים לקראת הנסיעה לאומן, רבי מרדכי סוקולובר מצטרף ונוסע עימם.

ראש השנה באומן העלה אותו לעולמות חדשים, מלאי זוך וטוהר, כמוהם לא הכיר. שם אף פגש ברבי אברהם בן רבי נחמן מטולטשין ושוחח עימו ארוכות. מאז, במשך שנים רבות היה לאחד מתלמידיו המובהקים.

בחצר ראדזין באותה העת רבה הפליאה: 'מדוע נפקד מקומו של העילוי מלמד?' ומפה לאוזן עוברת השמועה: 'הוא נסע אומנה'... 'בודאי יקפיד עליו האדמו"ר!' שחו החסידים זה לזה...

אך מה גדלה השתוממותם כשהגיע רבי מרדכי הלברשטאט לראדזין ליום-כיפור, ורבו – לא זו בלבד שלא העיר לו מאומה, אלא אף הראה לו חיבה יתירה וכיבדו בפתיחת הארון בתפילת נעילה, כיבוד שייך היה לאדמו"ר עצמו.

רבי מרדכי הלברשטאט שב מאומן עם לב יוקד בעבודת ה', כל מכריו נוכחו לראות כי רוח אחרת הייתה עמו. בחצות לילה יוצא היה אל היער ושופך נפשו בהתבודדות לפני בוראו. אף לימודו ותפילתו – בדביקות עצומה.

בט"ו שבט עלתה נשמתו בסערה השמימה בערבות סיביר. החסיד רבי מרדכי סוקולובר ה"ד

שנת תרמ"ם סערה פולין היהודית בעקבות גילוי צבע התכלת לציצית, על ידי האדמו"ר רבי גרשון העניך מראדזין. רבים מגדולי הדור התנגדו לשיטתו, בעוד הוא מגן בלהט על גילוי, ואף הוציא שלושה ספרים עם ראיות לדבריו.

מי הוא הצדיק הזה?

באחד מאותם הימים, שומע תלמידו המובהק רבי מרדכי סוקולובר (כך כונה, ע"ש עירו) – מגאוני פולין, שהוסמך להוראה על ידי הגאון רבי ישע בער מברסק – את רבי גרשון העניך אומר: "כסבורים הם שאני רבי נחמן מברסלב ששתק בעת שרדפו אותו? אני לא אשתוק להם!" "מיהו רבי נחמן מברסלב, ומדוע נרדף?" רבי מרדכי סוקולובר, שמלבד גאונותו, מבקש ה' היה, חש כי מוכרח הוא להתודע אל אותו צדיק מופלא וזכרו הנעלמת.

לא ארכו הימים, ומן השמים זימנו לו ציון דרך. בנתיב התקרבותו לדרך רבינו. לילה אחד, כשישב בעיירה הפולנית לְמַז והגה בתורה עם חברו רבי שלמה גבריאל, נכנס אל בית המדרש – נחום, מסנדלרי העיירה, פנה אל התנור, התיישב לצידו על הארץ והחל עורך 'תיקון-חצות' בבכייה גדולה.

השניים, שיראתם קדמה לחוכמתם, התפעלו עד עמקי נפשם ממראה עיניהם. לאחר מכן שאלו את נחום: "היכן למדת לערוך תיקון-חצות בהתעוררות כזאת?" "בין חסידי ברסלב בברדיטשוב שהיית" השיב בתום לב "ושם למדתי הנהגה זו", שני בעלי הנפש, בחושיהם הרגישים, גמרו אומר לתהות על קנקנה של חסידות ברסלב.

רוח אחרת הייתה עמו

באורח בלתי צפוי, מתבקש רבי מרדכי הלברשטט על ידי יהודי נכבד מ...ברדיטשוב הרחוקה, ללמד את בניו.

מצוייד בהמלצת רבו, הועיד פניו אל העיר האוקראינית, שם זכה להכיר מקרוב את חסידי ברסלב הנלבבים, כרבי יעקב, רבי שמשון ורבי שמעל. התורות והשיחות ששמע מפייהם הציתו אש קודש בנשמתו.

'שהחיינו' באומן

לימים התבקש רבי מרדכי סוקולובר על ידי נכבדי העיר סוקולוב לשמש כדיין ומורה-צדק בעירם. עקב כך נמנע ממנו לנסוע מעיר רבנותו במשך כל השנה, כפי שהוא מצוין במכתבו: "לא אוכל לנסוע מפה, מחמת שעול ההוראה עלי לגמרי", אך בהתקרב ראש-השנה היה מודיע לפרנסים כי יעדר מן העיר, שכן עליו לנסוע לאומן.

מחזה מפעים היה לראותו יורד מהעגלה מדי ערב ראש השנה באומן, נופל על צווארי ידידיו חסידי ברסלב ומברך 'שהחיינו' כשדמעות גיל בעיניו; ולא נתקררה דעתו עד שפתח בריקוד נלהב, מרוב שמחה על חלקו וגורלו.

בט"ו שבט עלתה נשמתו בסערה השמימה בערבות סיביר, לשם נשלח על ידי השלטונות, יחד עם קבוצה מחסידי ברסלב שהואשמו בהפצת יהדות בתוככי המדינה הקומוניסטית. ה' יקום דמו.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמל).

בית הדין למומנות

"נחלי המשפט"

בית דין אזרחי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מ"ץ ודין, ראש 'שיבת נחלי נצח')

הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396